

SVEDOČANSTVO JEDNE REPORTAŽE O ČESTITOSTI SUBOTIČKIH SPORTISTA

HVALA VAM... DUG NIJE VRAĆEN!

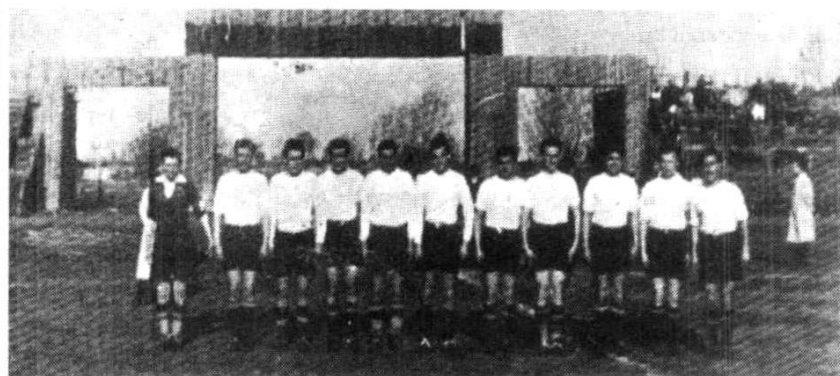
U SPORTU SE FER-PLEJ SMATRA NEPISANIM ZAKONOM O DOBROČINSTVU - SEĆANJE NA 9. MAJ 1945.GODINE

Da su sportisti „grada sportova“ - Subotice, služili kao primer dobročinstva, ostalo je zabeleženo, u mnogim analima jugoslovenskog fiskulturnog razvoja. Mi donosimo primer opisan u jednoj reportaži novosadskog lista „Sport“, o jednom gestu fudbalera Spartaka. Navodimo izvod:

-Bilo je mnogo reči o tome. Nije od oslobođenja proslavljena ni jedna sveča-

Srbije Dragoš Stevanović, pozvao je telefonom Edu Ljubibratića, sekretara Saveza Vojvodine i preneo mu sledeće: Da bi uveličali Dan pobeđe 9. maj, trebalo bi da se u Beogradu sastanu fudbalske reprezentacije Srbije i Vojvodine...

Izbor je naravno pao na fudbalere Spartaka. Odmah je pozvana Subotica, a dobio je odgovor, da su fudbaleri na putu za Skoplje i da su verovatno negde u blizini Novog Sada. Edo Ljubibratić otišao je kod srušenog mosta u Novom Sadu i naišao na ekipu Spartaka. Nakon susreta sa vodstvom puta rekao im je:

Subotica, 18. marta 1945. : ekipa ŽAK-A koja je igrala sa Beogradskom vojnom brigadom 1:1. S leva na desno Milutinović, Prčić, I.Bogešić, Zvekanović, Sabanov, Beleslin, Njerš, Takač, Jakovetić, Palfi i Janjić. Utakmicu je posmatralo preko 1.500 gledalaca. Jedini gol postigao je Palfi za subotičku ekipu.

nost, a da Spartak nije pohvaljen. Spartak je uvek istican ne samo kao fudbalski klub, nego kao kolektiv uopšte. Ima nešto drugo zbog čega se mi Spartakom ponosimo još iz prvih dana njegovog postojanja. I to je naravno priča za sebe... Spartak je početkom 1945. godine, imao mnogo dobrih fudbalera u svom timu. Bilo je tu igrača koji su kasnije nastupali i za državnu reprezentaciju. Protivnika je bilo malo. Sportski život još nije uhvatio maha. Nije bilo tada nikakvih uslova. Igralo se za obnovu sportskog života...

U nastavku reportaže takođe se isticao doprinos mladića u plavim dresovima i dalje navodi:

- Spartak je dobio ponudu da ide u Skoplje i nastupi protiv kombinovanog tima Makedonije. Ponuda je prihvaćena, ali bez ikakvih uslova. Subotičani su POZAJMILI 30.000 DINARA, da bi se otišlo do Skoplja. Ekipa je krenula na put iz Subotice. U to vreme je, sekretar Fiskulturnog saveza

-Treba sutra nastupiti u Beogradu u čast proslave Dana pobeđe.

-U redu, moramo samo javiti da ne dolazimo u Skoplje –glasio je odgovor.

Za naknadu troškova, koje je Spartak imao oko organizacije puta do Skoplja, iako je novac bio pozajmljen, niko nije ni pitao. Edo je obećao da će se troškovi pokriti.

-To nije važno odgovorili su Subotičani.

A na to je Edo Ljubibratić odgovorio:

-To je moj tim.

Spartakovci su igrali kao reprezentacija Vojvodine protiv Srbije. Rezultat je bio nerešen – 2:2. Bila je to prva posleratna utakmica u Beogradu. Za nju je bilo vezano ime Spartak.

A šta je bilo sa pokrivanjem troškova potovanja u Skoplje? Spartaku nikada nisu nadoknađeni troškovi. Zato su svi zahvaljivali subotičkim fudbalerima, kao timu za ugled.

M.B.

